

Č. j.:

Sp. zn.:

V _____ dne _____

ROZHODNUTÍ

Magistrát _____, odbor _____, jako správní orgán příslušný dle ustanovení § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), podle ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), projednal věc v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu a ustanovením § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ve znění pozdějších předpisů, a r o z h o d l t a k t o :

Řízení proti obviněnému

_____ nar. _____, bytem _____, zastoupeného JUDr. _____, advokátem se sídlem _____

ve věci přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2/ zákona o silničním provozu pro porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu,

kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne _____ ve _____ hod. v _____, na ul. _____, ve směru jízdy od _____, jako řidič osobního automobilu _____ rz _____ nesplnil povinnost řídit se dopravním značením B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost - 80 km/h“, protože mu byla naměřena okamžitá rychlost 151 km/h, po odečtu tolerance měřicího zařízení v hodnotě $\pm 3\%$ byla zjištěna rychlost 146 km/h, čímž nejvyšší dovolenou rychlost překročil o **66 km/h**,

se podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích **z a s t a v u j e**, neboť spáchání přestupku, o němž se řízení vede, nebylo obviněnému prokázáno.

Odůvodnění

Magistrát _____, odbor _____, vycházel ze spisové dokumentace Policie ČR - dopravního inspektorátu _____, č. j. _____, obsahující protokol „Oznámení přestupku“ podle § 58 odst. 1 zákona o přestupcích ze dne _____, rukopis protokolu „Oznámení přestupku“ ze dne _____, záznam přestupku + nosič CD PolCam 2006, osvědčení obsluhy

č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], ověřovací list č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], výpis z evidence řidičů a přestupků [REDAKCE], 2x fotografie o průběhu měření rychlosti.

Procesní postup

Řízení o přestupku bylo v souladu s ust. § 73 odst. 1 zákona o přestupcích zahájeno dnem [REDAKCE], kdy si [REDAKCE] převzal doručovanou písemnost „Oznámení o zahájení řízení o přestupku“, spojené se sdělením obvinění z přestupku (včetně jeho popisu a právní kvalifikace) a předvoláním k ústnímu jednání, které správní orgán stanovil na den [REDAKCE], čímž byla splněna i podmínka stanovená v ust. § 59 správního řádu – předvolání osoby s minimálně 5-denním předstihem. .

V nařízením termínu dne [REDAKCE] správní orgán konal ústní jednání, ke kterému se obviněný [REDAKCE] nedostavil, dostavil se zmocněný zástupce a zmocnění doložil plnou mocí ze dne [REDAKCE]. .

V rámci ústního jednání pak správní orgán provedl důkazy listinami. Jednání bylo odročeno z důvodu zajištění důkazu – videozáznamu přestupku systémem Polam PC 2006 ve vyšší kvalitě. Dne [REDAKCE] správní orgán konal druhé ústní jednání, k němuž se nedostavil obviněný [REDAKCE] dostavil se zmocněný zástupce. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování videozáznamem Polam PC 2006. .

Poněvadž obviněný [REDAKCE] prostřednictvím zmocněného zástupce požádal o lhůta k vyjádření se k důkazům a podkladům pro vydání rozhodnutí, správní orgán žádosti vyhověl a usnesením č.j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] stanovil lhůtu 5 pracovních dnů ode dne doručení usnesení. Usnesení bylo oznámeno prostřednictvím informačního systému datových schránek dne [REDAKCE]. .

Dne [REDAKCE] správní orgán obdržel vyjádření [REDAKCE] učiněné prostřednictvím zmocněného zástupce.

S ohledem na výsledky důkazního řízení správní orgán dospěl k závěru, že byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ust. § 3 správního řádu a důkazní řízení považoval za ukončené.

Hodnocení skutkových zjištění

Při posuzování přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2/zákona o silničním provozu správní orgán vycházel z ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, které stanoví, že *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*

Navazujícím je pak ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, které stanoví, že *provedení, význam, popřípadě užití zákazových značek je uvedeno v příloze č. 3 k této vyhlášce.*

Příloha č. 3 k vyhlášce 294/2015 Sb. pak obsahuje význam dopravní značky B 20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“, která zakazuje řidiči překročit rychlost vyjádřenou na značce číslem v kilometrech za hodinu.

Z provedených důkazů, zejména rukopisu protokolu „Oznámení přestupku“ ze dne [REDAKCE] vypracovaného Policií České republiky – dopravní inspektorát [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], vyplývá, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], jehož totožnost byla ověřena podle občanského průkazu č. [REDAKCE] a řidičského průkazu č. [REDAKCE], téhož dne, t.j. [REDAKCE] ve [REDAKCE] hod. v [REDAKCE]. .

ve směru k ul. [REDAKCE] řídil osobní automobil [REDAKCE] barvy, a v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, jel rychlostí 151 km/h, po odečtu tolerance pak rychlostí 141 km/h.

Tímto jednáním [REDAKCE] porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2/ zákona o silničním provozu. Přestupek byl zaznamenán radarovým zařízením Polam, čas měření [REDAKCE] hod. a jelikož přestupek není možno vyřešit v blokovém řízení na místě, věc se oznamuje příslušnému správnímu orgánu.

[REDAKCE] se k podezření ze spáchání přestupku nijak nevyjádřil, nicméně oznámení o přestupku podepsal.

Na tomto místě správní orgán připomíná, že vyjádřit se k podezření z protiprávního jednání je právem kontrolované osoby, nikoliv její povinností. Tímto postupem je osobě, která je z protiprávního jednání podezřelá, umožněno uplatnit právo hájit se již na místě samém a je pouze na ni, zda svého práva využije či nikoliv.

[REDAKCE] se nevyjádřil na místě silniční kontroly a k provedeným důkazům se nevyjádřil ani v rámci konaných ústních jednání.

Učinil však písemné vyjádření ze dne [REDAKCE], v němž popírá, že by řídil vozidlo rychlostí 146 km/h. Připouští, že by mohl řídit vozidlo vyšší rychlostí, než bylo v místě měření dovoleno, úzkostně si však vždy hlídá, aby nikdy nepřekročil nejvyšší dovolenou rychlost o 40 km/h a více, a nehrozila mu tak sankce za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2/ zákona o silničním provozu.

[REDAKCE] dále upozorňuje na skutečnost, že ve spise je na listu č. [REDAKCE] ověřovací list pro měřicí zařízení PolCam PC 2006, který ve svém závěru uvádí, že „rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlostí za dodržování návodu k obsluze. Jsou tak stanoveny jednoznačné podmínky pro platnost ověření, bez kterých je ověření neplatné a rychloměr tak nelze použít, neboť by se jednalo o postup v rozporu s ust. § 11 odst. 1 zákona o metrologii. Důkazní prostředek, který je potom takovým nezákonným způsobem pořízen, je nutné považovat za nepřipustný ve smyslu ust. § 51 odst. 1 správního řádu.

Jestliže tedy vyjde v řízení najevo skutečnost, že záznam z měřicího zařízení, který jako jediný důkaz může prokázat údajné protiprávní jednání, byl pořízen v rozporu s návodem k obsluze a tím i v rozporu s právními předpisy (jak je uvedeno výše), je správní orgán povinen řízení proti obviněnému v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastavit, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

Při měření rychlosti uvedeným měřicím zařízením je tedy nutné precizním způsobem dodržet návod k obsluze tohoto zařízení. Jednak by v případě chybného postupu měření pozbylo platnosti ověření a záznam z měření by tak byl formálně nepřipustným důkazem, jednak by byla fakticky změřena jiná rychlost, než jakou se měřené vozidlo fakticky pohybovalo. Z návodu k obsluze vyplývá, že aby bylo možné měření rychlosti považovat za správné a přesné, je nutné mj. dodržet požadavek, že se měřicí vozidlo nesmí přiblížit k vozidlu měřenému v době provádění měření, tj. zaznamenávání měřeného úseku.

[REDAKCE] prostřednictvím zmocněného zástupce je přesvědčen, že tato skutečnost je správnímu orgánu, resp. oprávněné úřední osobě, dobře známa a je ji tak možno považovat za nespornou. Pokud by však správní orgán, resp. oprávněná úřední osoba podílející se na rozhodování ve věci byla odlišného názoru, tedy takového, že není nutné dodržet, aby se měřicí vozidlo nepřiblížilo během měření rychlosti k vozidlu měřenému, [REDAKCE] navrhuje, aby správní orgán provedl jako důkaz návod k obsluze měřicího zařízení. Tento požadavek se projeví zdánlivou velikostí měřeného vozidla na záznamu z měření. Na počátku měření musí být velikost vozidla na záznamu stejná nebo větší než na konci měření. Zjednodušeně - je-li velikost vozidla na posledním snímku z měření větší než je na jeho začátku, byla vozidlu naměřena vyšší rychlost, než byla skutečná rychlost jeho pohybu. Nedodržení vzdálenosti mezi měřeným a měřicím vozidlem (tedy jejich přiblížení) se projeví v menší ujeté vzdálenosti měřeného vozidla za čas x, a tím i jeho nižší rychlosti.

V rámci přezkoumání záznamu z měření obviněný [REDAKCE] prostřednictvím zmocněného zástupce provedl měření velikosti vozidla na snímcích z počátku a z konce měření v programu „Malování“,

který pro tyto účely považuje za dostačující. Z provedeného měření vyplynulo, že měřené vozidlo, resp. jeho šířka, byla na počátku měření 28 px, na konci měření potom 32 px. Je tedy zřejmé, že se měřící vozidlo během měření rychlosti přibližovalo k měřenému. [REDAKCE] argumentuje, že za těchto okolností není možné rychlost, která byla naměřena, považovat za rychlost jeho vozidla, neboť měřící vozidlo se k jeho vozidlu prokazatelně během měření rychlosti přiblížilo a z toho vyplývá, že jelo rychleji.

[REDAKCE] je přesvědčen, že uvedený rozdíl ve zdánlivé velikosti vozidla na obou snímcích není zanedbatelný a tato skutečnost má zásadní dopad na přesnost naměřené rychlosti. Z takto provedeného měření velikosti jeho vozidla vyplývá, že policisté při měření záměrně zvýšili rychlost svého vozidla. Tuto skutečnost potvrzuje i [REDAKCE], který poukázal na to, že se k jeho vozidlu blížilo zezadu policejní vozidlo vysokou rychlostí. V daném případě je odchylka naměřené rychlosti vyšší než 3%. [REDAKCE] přitom dělí 11,6 % z hodnoty výsledné rychlosti od toho, aby mu v řízení hrozila sankce zákazu řízení. Za takové důkazní situace, kdy jediný důkaz, který by mohl prokázat údajné protiprávní jednání, není možné považovat za jednoznačný a přesný, a nadto byl pořízen v rozporu s právními předpisy. [REDAKCE] proto navrhuje, aby správní orgán řízení o přestupku zastavil, neboť protiprávní jednání nelze prokázat.

Správní orgán v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil provedené důkazy a dospěl k následujícímu závěru:

Stěžejním důkazem protiprávního jednání [REDAKCE], o němž je zmínka i v záznamu „Oznámení přestupku“, má být videozáznam přestupku ze silničního rychloměru Polcam PC 2006, v.č. [REDAKCE]. Správní orgán posoudil předmětný záznam o přestupku, na němž je měření zahájeno v čase [REDAKCE] hod. a nezbyvá než konstatovat, že měření (záznam) neproběhlo v souladu s návodem k obsluze, neboť nebyla dodržena poměrná velikost vozidla na snímku. Pakliže výsledná okamžitá rychlost měla hodnotu 151/km, tato rychlost je neplatná a výsledek nelze přijmout jako relevantní důkaz k prokázání přestupku [REDAKCE].

K předmětnému měřicímu zařízení se váže ověřovací list č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], vydaný autorizovaným metrologickým střediskem [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], z jehož obsahu vyplývá, že zařízení měří rychlost v rozsahu 10 km/h až 299 km/h.

Pod bodem 6/ je v ověřovacím listu uveden výsledek zkoušky, který je takový, že provedené zkoušky měřidla prokázaly, že přeložený silniční rychloměr (v.č. [REDAKCE]) má požadované metrologické vlastnosti s odkazem na certifikát o schválení typu stanoveného měřidla č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE].

V závěru se pak konstatuje, že rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze.

Z výše uvedeného plyne, že autorizované metrologické středisko ověřilo funkčnost a vlastnosti, které silniční radarový rychloměr měl v okamžiku schvalování typu, o čemž byl vydán zmíněný certifikát. Ověření přístroje je však jednou z podmínek správnosti měření rychlosti, druhou podmínkou je, aby takto ověřený přístroj se všemi technickými a metrologickými parametry byl používán přesně tak, jak je stanoveno v jeho návodu k obsluze, přičemž je nezbytné, aby obě podmínky byly splněny současně. V opačném případě, tedy není-li jedna z podmínek splněna, nastane stav, na který poukazuje obviněný [REDAKCE] ve svém písemném vyjádření a s nímž se správní orgán nemůže jinak než ztotožnit.

Záznam o přestupku, pořízený silničním radarovým rychloměrem Polcam PC 2006, má být stěžejním důkazem. Je-li obsah záznamu validní k prokázání přestupku, nelze jej jiným důkazem nijak nahradit. Správní orgán posoudil všechny zjištěné skutečnosti a dospěl k závěru, že za této situace v jednání [REDAKCE] nelze spatřovat porušení příslušného ustanovení zákona o silničním provozu, neboť při nesprávném postupu měření rychlosti nelze zjištěný výsledek považovat za důkaz pořízený v souladu se zákonem.

Rozdělovník

1x

v zastoupení JUDr.

1x spis